

Prvi dan – proti vzhodu in o kovačevi kobili

Seveda nisem prišel sem samo uživati, ampak predvsem preizkusiti nove stvari. Najprej je bilo treba razmontirati ploščo z instrumenti in vgraditi nove naprave. Ob poskusnem vklopu je bilo vse temno. Na srečo je šlo le za kratek stik v kablu in pregorelo varovalko.

Christian ni bil posebej navdušen. Z dvignjeno obrvjo je opazoval, ali mi bo uspelo spraviti stvari nazaj v red.

Vzletiva šele ob 13. uri. Spredaj sedi Christian, jaz pa spremljam okolico kot sopotnik. Piha južni veter, približno 20 km/h. Grebeni delujejo brezhibno in napredujeva proti vzhodu.

Christian opazi, da indikator flapov kaže nenavadno. V sebi je gotovo prepričan, da je to posledica mojega posega na letalu. Po kakšnih 100 km mi prepusti palico. Sledim grebenom in letiva s hitrostjo okoli 180 km/h.

Čudno je, da vsakič, ko potegnem palico k sebi, da bi zmanjšal hitrost in pridobil višino, hitrost najprej naraste na 230 km/h, variometer pa podivja. Čez čas letiva predvsem po instrumentih.

Malo čez 200 km od letališča padeva pod 700 m, kar je že kar nizko. Instrumenti ostanejo pozabljeni, letiva po občutku. Christian je ob tem nekoliko jezen.

Ko nabereva dovolj višine, se vrneva domov brez težav. Nisem bil kriv. Ena afriška žuželka je ustvarila domovanje v pitot cevi.

<https://www.weglide.org/flight/997009>

Drugi dan – Front ridge

Po dnevu pavze zaradi slabega vremena tudi ta dan ni kazal obetov. Vztrajal sem, da greva letet, vsaj za test instrumentov.

V nasprotju z napovedjo piha jugozahodni veter, kar pomeni, da greva na sever. Sedim spredaj, a leti Christian, da pokaže tudi to vrsto letenja.

Po približno 50 km doseževa front ridge, 600 m visok greben v dolžini okoli 100 km. Letenje je intenzivno. Spustiš se malo pod višino grebena in letiš ob njem skoraj z Vne.

Proti koncu grebena preskočiva na višje grebene proti zahodu in se v dviganju povzpneva na 2500 m. Malo raziskujeva okolico, nato se počasi vračava proti domu. Danes je vse delovalo kot mora.

<https://www.weglide.org/flight/997852>

Tretji dan – prvič do obale

Zjutraj je bilo v zraku nekoliko več nervoze. Dan je obetal, ni pa bilo jasno, ali nas bo dosegla hladna fronta z juga. Hladne fronte tukaj vedno pridejo iz južnega morja.

Vzletiva točno opoldne. Prva točka, Klawer, je dobrih 200 km severno. Del poti do tja je že znan. Najbolj zanimivih je zadnjih 30 km, kjer se spustiš na okoli 600 m, dobrih 300 m AGL, in letiš z najvišjo hitrostjo. Ob tebi so vertikalne skale, videti je, kot da bi se nekdo igral Minecraft.

Od tam obrneva proti jugu, proti morju. Približno 40 km pred obratno točko se stvari zapletejo. Vse je pokrito, nad Cape Townom že močno dežuje. A za pravo sliko se splača potruditi. Obrneva vstric s Cape Townom, nato pa s povprečno hitrostjo okoli 190 km/h nadaljujeva do konca front ridge-a.

Koncentracija je na maksimumu. Letiš tik ob hribu s hitrostjo okoli 250 km/h. Občasno je zelo turbulentno in z glavo končaš v pleksiju kabine. Med zobmi bi prav prišla boksarska zaščita za zobe.

Še enkrat proti jugu in nato spet nazaj po front ridge-u. Instrument na koncu pokaže 1000 km. Komaj prilezem iz letala.

<https://www.weglide.org/flight/998069>

Četrty dan – trening dan za tekmo

Hladno je in oblačno. Danes naj bi bil prvi in edini trening dan za tekmovanje, ki se začne v soboto. Christian in Markus sta precej pesimistična in menita, da letenja ne bo. Naloga v dolžini 400 km je kljub temu objavljena. Tudi organizator mora vaditi.

Christiana prepričam, da greva vseeno v zrak. Malo po tretji uri prečkava startno linijo in letim po že znanih poteh proti severu. Prve tri točke naloge obrneva brez večjih težav. Nekaj več dela povzroča najbolj južna točka, kjer pobočje ne diha najbolje.

Vse pa se zaplete v doletu, kjer poskušava nekaj nekonvencionalnih poti. Glavno je, da sva nazaj. Jutri se prične tekmovanje.

<https://www.weglide.org/flight/997852>